

AUTORIŲ DĖMESIUI

Acta Academiae Artium Vilnensis (AAAV) publikacijų rengimo principai

Acta Academiae Artium Vilnensis (arba AAAV) – periodinis mokslo leidinys, leidžiamas nuo 1993 m. Jame spausdinami originalūs moksliniai ir apžvalginiai straipsniai, dailės šaltiniai, kita dailės tyrimams aktuali medžiaga. Taip pat publikuojamos jau išspausdintų straipsnių ir dailėtyros mokslinių monografijų, studijų, išleistų Lietuvoje ir užsienyje, recenzijos. Straipsniai publikuojami lietuvių, anglų ir lenkų kalbomis. Išimtiniais atvejais publikacijos gali būti skelbiamos ir kitomis kalbomis.

Prašome autorius atsižvelgti į mokslinėms publikacijoms keliamus reikalavimus: straipsniuose turi būti suformuluotas tyrimų tikslas, įvardytas objektas, metodas, aptartas nagrinėjamos problemos ištirtumo laipsnis bei naujumas, pateikti ir pagrįsti tyrimų rezultatai, padarytos išvados, nurodyta cituota literatūra, šaltiniai.

Redaktorių kolegijai pateikiami 2 straipsnio egzemplioriai, taip pat tekstą būtina pateikti elektroniniu pavidalu (el. paštu ar elektronine laikmena). Rinkmenos turi būti parengtos *Microsoft Office* ir su juo suderinamomis programomis (*.doc, *.rtf, *.xls). Tekstai rengiami pagal lietuviškus rašmenų kodavimo standartus, kuriuos palaiiko *Microsoft Office 2000* ir vėlesnės versijos, šriftais *Times New Roman* arba *Palemonas*, 12 pt dydžiu, 1,5 li intervalu. Iliustracijos ir lentelės pateikiamos atskirai nuo pagrindinio teksto. Iliustracijos turi būti geros kokybės,

jei neįmanoma įteikti originalų – nuskaitytos 300 dpi rezoliucija ir išsaugotos *.jpg arba *.tif (be suspaudimo) formatu. Kiekvieną straipsnį vertina du moksliniai recenzentai.

PUBLIKACIJOS STRUKTŪRA

1) Straipsnio pavadinimas (rašomas didžiosiomis raidėmis), autoriaus vardas ir pavardė, mokslo įstaigos pavadinimas, adresas (įstaigos arba autoriaus namų), elektroninio pašto adresas; 2) anotacija straipsnio kalba (apie 600 spaudos ženklų), reikšminiai žodžiai (ne daugiau kaip šeši); 3) pagrindinis tekstas; 4) literatūros sąrašas; 5) santrauka anglų ir straipsnio kalbomis (antraštė, autoriaus vardas ir pavardė, ne trumpesnis kaip 1 500 spaudos ženklų tekstas, raktažodžiai); 6) iliustracijų sąrašas ir iliustracijos. Išnašos (literatūros, šaltinių nuorodos ir paaiškinimai) pateikiamos puslapio apačioje.

PAGRINDINIS TEKSTAS

Citavimas

Publikacijoje citatos pateikiamos kabutėse. Juodiniimas, retinimas, pabraukimas paprastai nenaudojamas citatoms išskirti, nebent ypatingais atvejais. Kai citata

sakinyje pateikiama kabutėse, citatos pabaigoje skyrybos ženklas (kablelis, taškas etc.) rašomas už kabučiu, pavyzdžiui, *A a a „b b b“*. Kai sakinytis prasideda ir baigiasi citata, skyrybos ženklas rašomas prieš paskutines kabutes (skyrybos ženklas priklauso cituojamam sakiniui, pavyzdžiui, *„A a a, a a a.“* Kai po citatos tekste skliausteliuose pateikiama nuoroda, skyrybos ženklas rašomas po paskutinio skliaustelio, pavyzdžiui, *A a a, „b b b“ (c c c)*.

Kai citata yra didesnės apimties negu kelios eilutės, ji iškeliamą iš teksto eilutės ribų. Išskeltinės citatos pateikiamos be kabučiu, jos atskiriamos tarpu tarp eilučių, atitraukiamos nuo kairiosios paraštės, renkamos petitu (10 punktų dydžiu).

Kiekviena autorinė korekcija citatoje žymima laužtiniais skliaustais, pavyzdžiui, *„A a a, [...] b b b“, c c c*. Kai citata pateikiama ne nuo pradžios, ji pradėdama rašyti mažąja raide; pradžioje daugtaškis nerašomas, pavyzdžiui, *A a a „b b b“*. Kai citatos pabaigoje neužrašoma jos pabaiga, daugtaškis rašomas laužtiniuose skliaustuose, pavyzdžiui, *A a a, „b b b [...]“*.

Pateikti citatą išnašoje galima dvejopai, tačiau visoje publikacijoje vienodai, pavyzdžiui, arba pirmiausia pateikiama citata kabutėse, tada po kabliataškio duodama bibliografinė nuoroda, arba pirmiausia duodama bibliografinė nuoroda ir tada po dvitaškio pateikiama citata.

Cituoiant kurį nors šaltinį, jeigu yra keli jo leidimai, pasirenkamas arba paskutinis mokslinis leidimas, arba autentiškiausia redakcija, arba šiuo metu labiausiai prieinamas leidimas. Poreikis visoje publikacijoje suvienodinti vieno kurio nors šaltinio citatas ar ištraukas pagal vieną leidimą kyla dėl to, kad kartais keli autoriai naudojami skirtingais kūrinių leidimais, kurių redakcijos skiriasi; patys leidiniai tampa vis mažiau prieinami; kai išvis nenurodytas cituojamas leidimas. Visada pravartu patikrinti cituojamus šaltinius, jeigu jie yra prieinami; tai komentuojama autoriaus ar rengėjo komentaruose. Cituoiant kai kuriuos šaltinius pravartu ne vien duoti nuorodas į leidimus, bet ir pačiame tekste pateikti kūrinių santrumpą ir eilutės numerį. Taip suvienodintos ir patikslintos nuorodos į šaltinius reikalui esant palengvina citatų paiešką.

Mokslinėje publikacijoje citatas kitomis kalbomis rekomenduojama pateikti išverstas į lietuvių kalbą. Reikalui esant citatos pateikiamos ir originalo kalbomis, tada jas rekomenduojama išversti. Tik išimtiniais atvejais citatos pateikiamos neverstos. Kai reikia pateikti citatą originalo kalba užrašytą kirilica, tokia ji ir pateikiama, lotyniškaisiais rašmenimis neperrašoma.

Kūrinių pavadinimai

Visoje publikacijoje turi būti suvienodintas kūrinių pavadinimų rašymas. Dailės kūrinių pavadinimai, taip pat parodų pavadinimai rašomi kursyvu; lietuviškų ir kitakalbių didesnės apimties tekstų, knygų pavadinimai rašomi kursyvu, straipsnių, esė ir mažesnės apimties tekstų pavadinimai – kabutėse. (Atsižvelgtina į bibliografinio aprašo rekomendacijas.) Kai nelietuvių autorių kūrinių pavadinimai (taip pat užsienio parodų pavadinimai) paminimi pirmą kartą, tada rekomenduojama skliausteliuose nurodyti pavadinimą originalo kalba. Kai pavadinimai pateikiami tik originalo kalba, tai redaguotame variante galima pateikti ir lietuvišką atitinkamo kūrinių pavadinimą.

Metai ir amžiai

Metai ir amžiai visoje publikacijoje rašomi suvienodinti: metai rašomi arabiškais skaitmenimis ir santrumpa *m.*, pavyzdžiui, 1740 m., laiko tarpas nuo vieno iki kitų metų rašomas pilnai, pavyzdžiui, 1709–1711 m.; kai metai pateikiami skliausteliuose, santrumpa *m.* nerašoma, pavyzdžiui, (1599) arba (1620–1680).

Amžiai rašomi romėniškais skaitmenimis ir santrumpa *a.*, pavyzdžiui, XVIII a., laiko tarpas nuo vieno amžiaus iki kito rašomas pilnai, pavyzdžiui, XIII–XVIII a. Metai prieš mūsų erą ar mūsų eros metai žymimi – m. pr. Kr., m. po Kr. Tarp arabiškų ir romėniškų skaitmenų rašomas ilgasis brūkšnys be tarpelių.

Pilnais žodžiais *metai, amžiai* rašomi tada, kai to reikia sakinio aiškumui arba stilistiniais sumetimais.

Asmenvardžiai

Visus moksliniame tekste minimus asmenvardžius būtina pateikti originalo rašybos forma ir pilnus. Nelotyniškų alfabetu parašyti asmenvardžiai transkribuojami.

Vadovaujamosi Lietuvių kalbos komisijos nutarimais¹. Čia nekalbama apie nenusistovėjusias asmenvardžių formas iš senųjų raštų.

Mažosios Lietuvos veikėjų asmenvardžiai, turintys tradicines lietuviškas formas, rašomi lietuviškai; skliausteliuose galima pateikti originalią ar tuometės vartosenos asmenvardžio formą. Dievų, šventųjų, karalių, imperatorių, kunigaikščių, popiežių, kardinolų, arkivyskupų ir vyskupų vardai rašomi lietuviškai. Kartais išimtiniai atvejai taikomi kai kuriems asmenims, kurių vardai dėl įsigalėjusios tradicijos rašomi ne originalia forma, o lietuviškai.

Tikslios pavardžių formos ir pilni asmenų vardai dažnai leidžia išvengti tam tikros painiavos ir vėliau įsivertinančių klaidų. Pirmą kartą paminėjus pilną asmenvardį, toliau rekomenduojama rašyti vien pavardę (kai kuriais atvejais su inicialu). Išvardijant daugiau asmenų vienoje gretoje, jeigu kurie nors minimi pirmą kartą, tai visų minimųjų rašomi ir vardai, ir pavardės.

Vietovardžiai

Nelietuviški vietovardžiai turi būti rašomi pagal dabar nusiųstą tvarką – transkribuoti lietuviškai². Klaidingai ar pagal senąsias normas parašyti vietovardžiai – pagal dabartinę vartoseną. Sutrumpintos vietovardžių formos rašomos pilnos. Išimtiniais atvejais paliekama originalo rašyba, kai vietovardžio tarimas ir rašymas lietuviškoje literatūroje įvairuoja, turi seną tradiciją arba yra visiškai nežinomi, neįtraukti į žinynus ar enciklopedijas.

Keitimai ir taisymai

Citatų kupiūros žymimos laužtiniais skliaustais [...]; tokiuose pat skliaustuose rašomi publikacijos autoriaus tarpai į cituojamą tekstą; prie jų po brūkšnio pridėdami autoriaus inicialai kursyvu, pavyzdžiui: [neįskaitoma vieta, – J. P.]. Lakūnos (t. y. teksto spraga, praleidimas,

trūkstanta vieta) kampiniais skliaustais <...>. Įvairiai išskirti (retinti, **juodinti**, pabraukti) žodžiai, sakiniai publikacijoje skiriami vienu būdu – pagal poreikį arba kursyvu, arba kabutėmis. Išimtiniais atvejais taikomi kiti išskyrimo būdai. Rengiant jau kartą publikuotus tekstus, ištaisomos buvusios korektūros klaidos. Šie taisymai atsikrai nenurodomi, tik aptariami rengėjo komentaruose.

Santrumpos

Publikacijoje vartojamos įvairios santrumpos ir ilgio, kiekio bei laiko matai žymimi pagal galiojančias lietuvių kalbos normas³. Pirmą kartą straipsnyje (tekste, iliustracijų pavadinimuose, išnašose) paminėjus instituciją ar kitą objektą, reikalaujantį santrumpos, rašomas pilnas jo pavadinimas ir skliausteliuose nurodoma santrumpa, pavyzdžiui, *Lietuvos dailės muziejus (toliau – LDM)*. Vėliau rašoma tik santrumpa. Reikalui esant straipsnio pabaigoje pateikiamas santrumpų sąrašas.

Šaltinių redagavimas

Rengiant šaltinio, senesnio ar jau kartą skelbto mokslinio teksto publikaciją, rekomenduojama išlaikyti autentišką tekstų autorių kalbą ir stilių, todėl redaguoti minimaliai, keisti tik tuos dalykus, kurie šiandieniam skaitytojui galėtų pasirodyti nepriimtini, trukdytų sekti dėstomą mintį ar prieštarautų dabartinėms kalbos normoms. Išnašoms, bibliografiniams ir iliustracijų aprašams taikyti AAV priimtus reikalavimus.

IŠNAŠOS IR BIBLIOGRAFINIAI APRAŠAI

Išnašos ženklas (skaičius, žvaigždutė, raidė) tekste dedamas prieš skyrybos ženklą, pavyzdžiui, – – –³, „– – –“⁴, – – –¹. Iškeltinėje citatoje išnašos ženklas dedamas po paskutinio skyrybos ženklo. Išnašos pateikiamos puslapio apačioje, numeracija ištisinė.

Kitakalbių leidinių aprašas pateikiamas originalo kalba ir rašmenimis; nelotyniško alfabeto aprašai gali būti transliteruoti lotynišku alfabetu. Esant reikalui laužti-

¹ *Lietuvių kalbos komisijos nutarimai, 1977–1998*, Trečiasis pataisytas ir papildytas leidimas, sudarė Regina Dobilienė, Vilnius: Mokslo ir enciklopedijų leidybos institutas, 1998; Valstybinės lietuvių kalbos komisijos nutarimai, in: <http://www.vlkk.lt.nutarimai>.

² Žr. *Ibid.*

³ Žr. *Lietuvių kalbos rašyba ir skyryba*, 2-asis pataisytas fotografinis leidimas, parengė Nijolė Sližienė, Adelė Valeckienė, Vilnius: Mokslo, 1992; Valstybinės lietuvių kalbos komisijos nutarimai.

niuose skliaustuose galima pateikti pavadinimo ar kitų duomenų vertimą į lietuvių kalbą.

Bibliografiškai aprašant leidinius remiamasi antraštiniu puslapiu, o ne viršeliu ar metrika. Rengiant išnašas ir bibliografinius aprašus, reikia stengtis pateikti pilnus knygų, leidinių, straipsnių etc. aprašus, ypač tų, kuriuos galima patikrinti.

Knygos, leidiniai

Pirmiausia nurodomi autoriaus pilnas vardas ir pavardė; skyrybos ženklais neskiriama. Toliau nurodomas knygos pavadinimas kursyvu (kai yra paantraštė, tai ji atskiriama dvitaškiu ir rašoma iš didžiosios raidės kursyvu kaip ir pavadinimas); atskiriamas kableliu. Toliau nurodomos leidimo vieta, leidykla ar leidėjas (senųjų leidinių – spaustuvė), metai. Leidimo vieta nuo leidyklos ar leidėjo atskiriama dvitaškiu; leidėjas nuo metų atskiriamas kableliu. Knygos puslapis nurodomas po metų; atskiriamas kableliu ir rašomas po lietuviškos santrumpos p.:

Rūta Janonienė, *Jonas Rustemas*, Vilnius: Vilniaus dailės akademijos leidykla, 1999, p. 192–216.

Tojana Račiūnaitė, *Vizijos ir atvaizdai: Basijų karmelitų palikimas*, Vilnius: Vilniaus dailės akademijos leidykla, 2003, p. 118–120.

Kai knygos antraštiniame puslapyje autorius nėra iškeltas į priekį, nėra įrašytas arba tik spėjamas, jis aprašo pradžioje nurodomas laužtiniuose skliaustuose; atskiriama kableliu. Kai autorius yra pasirašęs slapyvardžiu, jis apraše nurodomas laužtiniuose skliaustuose prieš slapyvardį; atskiriama kableliu:

[Pranciškus Šrubauskis], *Balsas Sirdies pas Pona Dieva, Szwečiausy Marya Panna yr Szweņtus Danguy Karalaujencius, Szaukiancis Par Giesmes*, Wilniuy: Drukarnioy K. J. M. pri Akademios, 1793.

[Liudas Gira], E. Radzikauskas, *Lietuviškos eilėdaros kūrimosi raida*, d. 1: *16–18 amžiai*, Kaunas: Akc. B-vės „Varpo“ spaustuvė, 1934.

Kai viename išnašos bloke nurodomi keli to paties autoriaus veikalai, vengiant kartojimosi, autorių antrą ir kitus kartus galima nurodyti santrumpa *Idem*:

Marija Matušakaitė, *Portretas XVI–XVIII a. Lietuvoje*, Vilnius: Mokslas, 1984; *Idem, Procesijų altorėliai Lietuvoje*, Marijampolė: Ador, 1998; *Idem, Apranga XVI–XVIII a. Lietuvoje*, Vilnius: Aidai, 2003.

Kai knygoje ar leidinyje (nei antraštiniame puslapyje, nei metrikroje) nėra nurodyti leidimo vieta, metai, žymima santrumpomis laužtiniuose skliaustuose, pavyzdžiui, be vietos – [s.l.], be metų – [s.a.].

Kai yra du ar daugiau leidinio leidėjų, jie nurodomi visi; atskiriama kableliu:

Regina Mikšytė, *Antanas Baranauskas*: Monografija, redaktorius Vytautas Vanagas, Vilnius: Vaga, Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas, 1993.

Kai knyga ar leidinys turi sudarytoją, rengėją, vertėją, jis ir iš kokios kalbos versta nurodoma po pavadinimo tokia pilna formuluote, kokia yra pažymėtas cituojamoje knygoje ir rašomas stačiai; atskiriama kableliu:

Šventasis Kazimieras istorijos vyksme: Įvaizdis ir refleksija, sudarė Paulius Subačius, Vilnius: Lietuvos nacionalinis muziejus, 2006.

Ernst Hans Gombrich, *Dailė ir iliuzija: Vaizdavimo psichologijos studija*, iš anglų k. vertė Rasa Antanavičiūtė, Vilnius: Alma littera, 2000.

Kai knyga ar leidinys turi paantraštę, nurodančią tos knygos ar leidinio žanrą (pavyzdžiui, monografija, katalogas, vadovas), tai ji nurodoma po pavadinimo, rašoma iš didžiosios raidės ir stačiai; atskiriama dvitaškiu:

Rasa Andriušytė-Žukienė, *M. K. Čiurlionis: Tarp simbolizmo ir modernizmo*: Monografija, Vilnius: Versus aureus, 2004, p. 140.

Viduklės šv. Kryžiaus bažnyčia: Architektūra ir sakralinės dailės vertybės: Monografija, sudarytojos ir mokslinės redaktorės Gražina Martinaitienė, Regimanta Stankevičienė, Vilnius: Savastis, 2003, p. 130.

Pasaulis be tamsos: Petro Aleksandravičiaus (1906–1997) kūryba: Jubiliejinės kūrybos parodos katalogas, sudarytoja ir tekstų autorė Giedrė Jankevičiūtė, Vilnius: Lietuvos dailės muziejus, 2006, p. 34.

Šiaurės Lenkijos architektūros ir dailės paminklai: Vadovas, sudarytoja Dalia Klajumienė, Vilnius: Vilniaus dailės akademijos leidykla, 2007, p. 130.

Keliatomio leidinio tomas žymimas lietuviška santrumpa *t.* po pavadinimo; atskiriamas kableliu. Tomo ar dalies pavadinimas rašomas kursyvu; atskiriamas dvitaškiu:

Lietuvos architektūros istorija, t. 3: *Nuo XIX a. II-ojo dešimtmečio iki 1918 m.*, Vilnius: Savastis, 2000, p. 420.

Kai leidinys priklauso kokiam nors serijai, paprastai išnašose tai nežymima, tačiau, esant reikalui, ji nurodoma skliausteliuose prieš leidimo vietą: pateikiama santrumpa *ser.*, serijos pavadinimas kursyvu, po kablelio serijos tomas arba numeris; atskiriama kableliu:

Alsėdžiai, sudarytojai Adomas Butrimas, Liepa Griciūtė, (ser. *Žemaičių praeitis*, 10), Vilnius: Vilniaus dailės akademijos leidykla, 2002.

Cituojant antrą kartą iš eilės, rašoma kursyvinė santrumpa *Ibid.* Cituojant antrą ar kelintą kartą ne iš eilės, nurodomi autorius ir kursyvinė santrumpa *op. cit.*

Tojana Račiūnaitė, *op. cit.*, p. 83.

Ibid., p. 90.

Cituojant to paties autoriaus daugiau nei vieną tekstą antrą ar kelintą kartą ne iš eilės, nurodomas autorius ir sutrumpintas teksto pavadinimas. Jeigu autoriaus nėra, pateikiamas sutrumpintas pavadinimas:

Tojana Račiūnaitė, *Vizijos ir atvaizdai*, p. 87.

Viduklės šv. Kryžiaus bažnyčia, p. 120.

Periodiniai leidiniai

Mokslinių periodinių leidinių pavadinimas nurodomas kursyvu, leidimo vieta, metai, tomas arba (ir) numeris (kai yra tomo arba numerio paantraštė – ji atskiriama dvitaškiu ir rašoma kursyvu), numerio sudarytojas (jeigu yra išskirtas leidinyje).

Acta Academiae Artium Vilnensis, Vilnius, 2006, t. 41: *Šventųjų relikvijos Lietuvos kultūroje*, sudarytoja Tojana Račiūnaitė.

Menotyra, Vilnius, 2004, Nr. 2 (35).

Biuletyn historii sztuki, Warszawa, 1999, Nr. 3–4.

Žurnalų, laikraščių pavadinimas nurodomas kursyvu, stačiai metai, tomas arba numeris, puslapiai. Laikraščių prieš numerį nurodoma data. Kartais nurodoma, tačiau nėra būtina, leidimo vieta ir leidėjas; dažniausiai tai taikoma užsienio ar regioniniams leidiniams.

Kultūros barai, 2002, Nr. 10, p. 25.

Pasaulio lietuvis, Lemont, 1997, Nr. 2, p. 11–13.

Panevėžio balsas, 1928 07 26, Nr. 31 (231), p. 2.

Straipsniai ar kiti tekstai iš įvairių leidinių

Cituojant straipsnius ar kitokius tekstus iš kitų leidinių, nurodomas autorius, straipsnio pavadinimas kabutėse, leidinys, kuriame straipsnis spausdintas, išskiriamas kursyvu. Straipsnio ar kito teksto pavadinimas nuo leidinio atskiriamas santrumpa *in:*.

Nurodant straipsnį ar kitą tekstą iš leidinio:

Nerijus Mileris, „Jurgitos Remeikybės fotorefleksijos seansas“, in: *Po; Tuo Tarpu; Prieš: Jurgita Remeikytė: Parodos Tarp mūsų* katalogo dalis, Vilnius: Šiuolaikinio meno centras, 2007, p. 24–27.

Rasa Butvilaitė, „Ansamblio architektūra“, in: *Tytuvėnų Bernardinų bažnyčia ir vienuolynas*, sudarytoja Dalia Klajumienė, Vilnius: Vilniaus dailės akademijos leidykla, 2004, p. 69–91.

Nurodant straipsnį iš mokslinio periodinio leidinio:

Rūta Janonienė, „Švč. Mergelės Marijos paveikslas iš Vilniaus Šv. Mykolo Bažnyčios votai ir karūnos“, in: *Menotyra*, Vilnius, 2004, Nr. 2 (35), p. 24–35.

Dalia Klajumienė, „XVIII a. ant altorių išstatomos relikvijorių „galerijos“, in: *Acta Academiae Artium Vilnensis*, Vilnius, 2006, t. 41: *Šventųjų relikvijos Lietuvos kultūroje*, sudarytoja Tojana Račiūnaitė, p. 59–93.

Nurodant straipsnį iš laikraščių, žurnalų:

[Jonas Grinius?], J. Žaliukas, „Pavasarininkų paroda“, in: *Pavasaris*, Kaunas, 1924, Nr. 14, p. 10.

Skaidra Trilupaitytė, „Globalūs XXI a. muziejai, SRGF ir Vilniaus kultūrinio planavimo retorika“, in: *Kultūros barai*, 2007, Nr. 7, p. 64–77.

Du ir daugiau autorių

Kai knygos, straipsnio autoriai arba sudarytojai yra ne vienas, jie nurodomi atskiriant kableliu:

Algė Jankevičienė, Marija Kuodienė, *Lietuvos mūrinės koplytėlės: Architektūra ir skulptūra*, Vilnius: Vilniaus dailės akademijos leidykla, 2004.

Kai knygos ar straipsnio autorių arba sudarytojų yra daugiau negu trys, nurodomas tik pirmasis ir santrumpa laužtiniuose skliaustuose *ir kt.*:

Adomas Butrimas [ir kt.], *Žemaičių Kalvarija: Vienuolynas, bažnyčia ir Kryžiaus kelio stotys*, Vilnius: Vilniaus dailės akademijos leidykla, 2003.

Kitakalbių knygų, leidinių ir straipsnių aprašai lietuvių kalba spausdinamuose straipsniuose

Kitakalbių knygų, leidinių ir straipsnių aprašai pateikiami originalo kalba, išskyrus tomų, dalių, sąsiuvinų, puslapių santrumpas *t., d., sąs., p.*, kurios nurodomos lietuviškai:

Roman Aftanazy, *Dzieje rezydencji na dawnych kresach Rzeczypospolitej*, t. 3: *Województwo trockie, Księstwo Żmudzkie, Inflanty Polskie, Księstwo Kurlandzkie*, Wrocław: Ossolineum, 1992, p. 210.

Rosalind Krauss, *The Originality of the Avant-Garde and Other Modernist Myths*, Cambridge, Mass.: MIT Press, 1985, p. 15.

Rankraštiniai dokumentai

Rankraštiniai dokumentai aprašomi tokia tvarka: dokumento pavadinimas, metrika – vieta, data, numeris (rekonstruoti tikrieji duomenys nurodomi laužtiniuose skliaustuose), po santrumpos *in*: rašomas archyvo pavadinimas, fondo, aprašo, bylos, lapų santrumpos – *f., ap., b., l.* Kartu įrašyti dokumentų rinkiniai ar rankraštinės knygos nurodomos pagal anksčiau pateiktus AVVV bibliografinių aprašų pavyzdžius, išskyrus tai, kad po sudarymo metų įterpiamas archyvo ar bibliotekos pavadinimas, signatūra ir kiti duomenys.

Šv. Kazimiero kanonizacijos iškilmės programa, [Vilnius], 1922, in: Lietuvos centrinis valstybės archyvas (toliau – LCVA), f. 1674, ap. 2, b. 28, l. 7–9.

Čiobiškio parapijinės bažnyčios 1867 m. inventorių, in: Čiobiškio bažnyčios archyvas (toliau – ČBA).

Albert Wijuk Kojalowicz, *Historiae Lituanae pars Prior: de rebus Lituatorum ante susceptam christianam religionem conjunctionemque Magni Lituaniae Ducatus cum Regno Poloniae libri novem*, Dantisci [Gdańsk]: sumptibus Georgii Försteri, 1650, in: Vilniaus universiteto bibliotekos Rankraščių skyrius (toliau – VUB RS).

Elektroniniai leidiniai, internetinės prieigos

Elektroninių leidinių aprašas rengiamas pagal AAVV nustatytas bibliografinio aprašo taisykles, išskyrus tai, kad nurodant elektroninį dokumentą laužtiniuose skliaustuose būtina nurodyti laikmenos rūšį, pavyzdžiui, *CD-ROM* ar *interaktyvus*. Interaktyvių (prieinamų per internetą) dokumentų apraše laužtiniuose skliaustuose pateikiama nuorodos sudarymo data, po kablelio pateikiama internetinė prieiga.

Įdomioji Lietuvos istorija: Lietuvos valstybingumo istorija nuo seniausių laikų iki mūsų dienui, [CD-ROM], Vilnius: Elektroninės leidybos namai, 2004.

Regina Freyberger, „Moritz von Schwind’s Cinderella (1852–1854): The Beginning of Fairy Tale Painting and Aspects of Marketing Strategies in Germany’s Art Scene“, in: *Nineteenth-Century Art Worldwide*, [interaktyvus], 2007, t. 6, d. 2, [žiūrėta 2008-01-25], http://www.19thc-artworldwide.org/autumn_07/articles/frey.shtml.

Antrą kartą ne iš eilės cituojant elektroninius leidinius, vadovaujamosi anksčiau nurodytomis bibliografinio aprašo taisyklėmis:

Įdomioji Lietuvos istorija.

Ibid.

Regina Freyberger, *op. cit.*

Literatūros sąrašas

Straipsnio pabaigoje pateikiamas literatūros sąrašas. Jis sudaromas abėcėlės tvarka ir rengiamas pagal AAVV nustatytas bibliografinio aprašo taisykles, išskyrus tai, jog literatūros sąrašė pirmiau nurodoma autoriaus pavardė, paskui vardas; kablelis po pavarde nerašomas.

Umbrasas Jonas, *Lietuvių tapybos raida: 1900 / 1940 srovės ir tendencijos*, Vilnius: Mokslas, 1987.

ILIUSTRACIJOS IR LENTELES

Iliustracijos ir lentelės pateikiamos atskirai, jų sąrašas pridedamas pagrindinio teksto pabaigoje. Iliustracijų ir lentelių numeracija turi atitikti sąrašė pateiktą numeraciją. Rekomenduojama pagrindiniame tekste nurodyti iliustracijos ar lentelės vietą, laužtiniuose skliaustuose pažymint jos numerį, pavyzdžiui, *a a a [1–2 il.], b b b b [3 lentelė]*.

Lentelės (schemos, diagramos ir kt.) numeruojamos arabiškais skaitmenimis, esant reikalui pateikiama nuoroda į šaltinį (tuomet rašoma santrumpa *in:*):

1 lentelė. 1501 m. popiežiaus Aleksandro VI dovanotos relikvijos

2 lentelė. Iliuziškai tapytų altorių retabulų paplitimas LDK vienuolynų bažnyčiose XVIII a. – XIX a. I p., in: Dalia Klajumienė, *Tapyti altoriai XVIII a. – XIX a. I p.: Nykstantys Lietuvos bažnyčių dailės paminklai*, Vilnius: Vilniaus dailės akademijos leidykla, 2006, p. 49

3 lentelė. XVIII a. – XIX a. I p. iliuziškai tapytų altorių retabulų dydžiai LDK, in: Dalia Klajumienė, *Tapyti altoriai XVIII a. – XIX a. I p.*, p. 51.

Iliustracijos numeruojamos arabiškais skaitmenimis. Iliustracijos apraše pateikiami kūrinio autoriaus pilni vardas ir pavardė, toliau kursyvu rašomas kūrinio pavadinimas, nurodomi sukūrimo metai, medžiaga ir (ar) technika, matmenys, pateikiama kūrinio saugojimo vieta, nurodomas kūrinių užfiksavęs fotografas, kada fotografuota ir (arba) pateikiama nuoroda į šaltinį (tuomet rašoma santrumpa *in:*); atskiriama kableliais. Anglų kalba pateikiamas sutrumpintas iliustracijos aprašas.

1. Mikas Šileikis, *Vyro portretas*, 1920, pop., anglis, 63,4x48, Zarasų krašto muziejus (toliau – ZKM), Vilmanto Jankausko nuotrauka, 2006

Mikas Šileikis. *Man's Portrait*, 1920, coal on paper

2. *Žemaičių Kalvarijos Švč. Mergelės Marijos paveikslas* su aptaisais, XVII a. (būklė iki 2003 m. restauracijos), Vytauto Balčyčio nuotrauka, 2001

The Virgin Mary of Samogitian Calvary in frame, 17th century (before restoration in 2003)

3. William Hogarth, *Penki perukų stiliai*, 1761, vario raizynys, in: Frederick Antal, *Hogarth und seine Stellung in der europäischen Kunst*, Dresden: Verlag der Kunst, 1966, il. 283

William Hogarth, *Five Styles of Wigs*, 1761, copper engraving

4. *Šventoji šeima*, XIX a. (?), procesijų vėliava iš Barstyčių bažnyčios, Lietuvos dailės muziejus (toliau – LDM), Antano Lukšėno nuotrauka, 2003

The Holy Family, 19th century (?), procession flag from Barstyčiai church

5. Bill Viola, *Pasveikinimas*, 1995, video ir garso instaliacija, Kira Perov nuotrauka, in: *Bill Viola*, pod redakcją Marii Brewińskiej, Warszawa: Zachęta narodowa galeria sztuki, 2007, p. 14

Bill Viola, *The Greeting*, 1995, video/sound installation

Parengė Algė Andriulytė ir Mikas Vaicekuskas